

Sygn. akt: III U 398/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2014 r. w O.

sprawy z odwołania M. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 21.03.2014r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia 23.12.2013r. do dnia 22.12.2014r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.03.2014. Oddział ZUS w P. odmówił M. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W odwołaniu od tej decyzji M. C. stwierdził, że decyzja jest dla niego krzywdząca. Podniósł, że na skutek wypadku przy pracy w dniu 29.08.2011r. doznał urazu czaszkowo-mózgowego z licznymi złamaniami kości czaszki, wielomiejscowego stłuczenia mózgu, w wyniku którego powstał po prawej stronie krwiak przymózgowy. Z powodu tego urazu nadal jest osobą niezdolną do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Powołał się na to, że komisja lekarska ZUS w orzeczeniu dnia 14.03.2014r. uznała, że nie jest on osobą niezdolną do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. C. w dniu 29.08.2011r. pracował na budowie. Przy wyładunku blachy z samochodu ciężarowego, blacha wysunęła się z pasów i uderzyła w stempel stalowy. Od tego uderzenia nastąpiło wyparcie stempla, który upadł na M. C.. W wyniku tego doznał on urazu czaszkowo-mózgowego. Zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy.

Decyzją z dnia 04.12.2013r. ZUS przyznał M. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia 23.12.2012r. do dnia 22.12.2013r. Przy czym podstawę wydania tej decyzji stanowił wyrok Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 30.10.2013r. wydany w sprawie IIIU 784/13.

W dniu 20.12.2013r. M. C. złożył w O/ZUS wniosek o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres. Po zbadaniu wnioskodawcy lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 23.01.2014r. uznał, iż nie jest on niezdolny do pracy. Także komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 14.03.2014r. zajęła analogiczne stanowisko.

W oparciu o to zaskarżoną decyzją ZUS odmówił odwołującemu się prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje na podstawie tej ustawy ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), który stanowi, iż jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolna do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS na mocy art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w sprawach nieuregulowanych w ustawie wypadkowej znajdują zastosowanie przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania M. C. zależna była od wykazania przez niego, że jest on osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Na okoliczność stanu zdrowia odwołującego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa i laryngologa-foniatry.

Biegli po zbadaniu odwołującego oraz po zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną rozpoznali u niego: stan po przebyłym urazie czaszkowo-mózgowym w 2011r., przebyte stłuczenie mózgu wieloogniskowe, padaczkę objawową – napady częściowe, ruchowe, proste do dalszej diagnostyki, bóle głowy, zawroty głowy, zaburzenia równowagi pourazowe pozabłędnikowe, głuchotę ucha prawego po przebyłym urazie głowy i niedosłuch odbiorczy ucha lewego.

Biegli stwierdzili, że rozpoznane choroby czynią odwołującego nadal osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres 1 roku, tj. od dnia 23.12.2013r. do dnia 22.12.2014r. (k.14-17).

Organ rentowy w piśmie z dnia 13.08.2014r. oświadczył, że nie wnosi uwag do sporządzonej opinii z uwagi na występującą padaczkę i włączone leczenie neurologiczne (k.30-31).

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski zawarte w opinii biegłych sądowych. Na okoliczność stanu zdrowia M. C. wypowiadali się biegli specjalizujący się w schorzeniach zgłaszanych przez odwołującego. Wnioski

biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w związku z występującym u niego urazem, będącym skutkiem wypadku przy pracy. Wnioski wynikające z opinii są jasne, zostały poparte logiczną argumentacją, z której wynika, że M. C. jest nadal osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd w całości podzielił wnioski wynikające z opinii. Odwołujący doznał bardzo poważnego urazu czaszkowo-mózgowego, którego skutki nadal uniemożliwiają wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych przez niego kwalifikacji.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia 23.12.2013r. do dnia 22.12.2014r.

Zgodnie z treścią art.118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy już na etapie postępowania przed ZUS. Sąd miał w tym względzie na uwadze fakt, że biegli sądowi, dokonując oceny stanu zdrowia odwołującego, dysponowali dodatkowymi dokumentami, które odwołujący złożył dopiero na etapie postępowania przed Sądem.

Z tych względów orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.